demà

"unim nos i dema la Internacional sera el genere humà"

1er de maig

Catalunya 27 d'ABRIL 1978 Redacció i Administració: c/ Trafalgar, 10-12º, 2ª, Barcelona

LLIGA COMUNISTA REVOLUCIONÀRIA (unificada amb la LLIGA COMUNISTA) Quarta Internacional. nº22

1er de maig

Per la Llibertat Sindical
Contra el Pacte de la Moncloa
Per la solidaritat i la unitat obreres contra la crisi

A Catalunya, aquest 1er de maig ha de constituir una gran mobilització contra l'intent del govern d'impedir la plena llibertat sindical, en defensa de les nostres reivindicacions contra el Pacte de la Moncloa. Ha de constituir una forta mobilització en solidaritat amb la lluita dels treballadors del metall, la construcció, químiques, etc., que ara estàn negociant els seus convenis. Ha de significar una gran prova de solidaritat internacionalista amb els treballadors de tot el món i tots els pobles oprimits, particularment el saharahui, l'argentí, el xilè... Ha de significar també una exigència d'unitat de totes les forces obreres per a vèncer al govern Suárez.

El gran triomf dels sindicats de classe a les passades eleccions sindicals, la gran mobilització del 5 d'abril, la lluita de SEAT contra la regulació de treball, de Roselson, de Numax, de totes les empreses en crisi, la gran vaga d'Arts Gràfiques, la important mobilització del dia de Sant Jordi.., el que per primera vegada en quaranta anys poguem els treballadors celebrar i lluitar aquest primer de maig d'una forma legal; totes aquestes dades i fets són els que caracteritzan la celebració d'aquest any. La LCR fa una crida a tots els treballadors, al moviment de la dona, als joves, a tots els rams i empreses en lluita, a tota la població a confluir aquest 1er de maig en la manifestació unitària convocada per la majoria de sindicats obrers.

PER LA LLIBERTAT SINDICAL

DRET DE VAGA SENSE RESTRICCIONS. DEROGACIÓ DE TOTA LA LEGIALACIÓ LABORAL FRANQUISTA. RECONEIXEMENT DE LES SECCIONS SINDICALS D'EMPRESA. DEVOLUCIÓ DEL PATRIMONI SINDICAL ALS SINDICATS OBRERS. LLIBERTAT D'ACCIÓ SINDICAL SENSE INGERÈNCIA DEL GOVERN I L'ESTAT.

Encara no tenim la plena LLIBERTAT SINDICAL I D'ORGANITZACIÓ. El govern d'UCD i la gran patronal pretenen retallar fortament aquest dret. De nou s'ha demostrat que només la mobilització per aquests objectius por aconseguir-los plenament. El Pacte de la Moncloa no va reconèixer la LLIBERTAT SINDICAL, ans al contrari: fou un compromís que la va atrassar. QUE LA MOBILITZACIÓ D'AQUEST PRIMER DE MAIG SIGUI TAN GRAN, UNITARIA I MASSIVA QUE CONQUEREIXI DEFINITIVAMENT AQUEST DRET IRRENUNCIABLE DELS TREBALLADORS.

FORA EL PACTE DE LA MONCLOA

FORA ELS TOPALLS SALARIALS, ESCALA MÒBIL DE SALARIS. PER UN LLOC DE TREBALL PER A TOTS. NACIONALITZACIÓ SOTA CONTROL OBRER DE LES EMPRESES EN CRISI.

Després de més de sis mesos de la firma del Pacte, totes les promeses s'han esvaït. El Pacte no ha solucionat gens ni mica la crisi. L'atur ha augmentat, els salaris han disminuit en relació al cost de la vida; cada dia hi ha tancaments d'empreses, regulacions de plantilles i reestructuracions. Les conseqüències més dures les paguen —cóm no!— les dones treballadores i els joves. Les condicions de vida, ensenyament, vivenda, sanitat, etc. han empitjorat. Gràcies al Pacte de la Moncloa els capitalistes, en canvi, segueixen obtenint bons beneficis.

Aquest 1er de maig cal que es manifestin i uneixin les empreses en crisi, els rams en lluita pel seu conveni, contra els topalls salarials, convertint aquest dia en una demostració d'UNITAT I SOLIDARITAT de tots els treballadors. Exigint un PLA SINDICAL UNITARI FRONT A LA CRISI, per trencar el Pacte de la Moncloa, avançant així cap a l'objectiu de la UNITAT SINDICAL, establint un lligam durable entre tots els sindicats, com a primer pas cap a un CONGRÉS D'UNIFICACIÓ SINDICAL, en el que es construís un SINDICAT ÚNIC.

FORA EL PACTE CONSTITUCIONAL

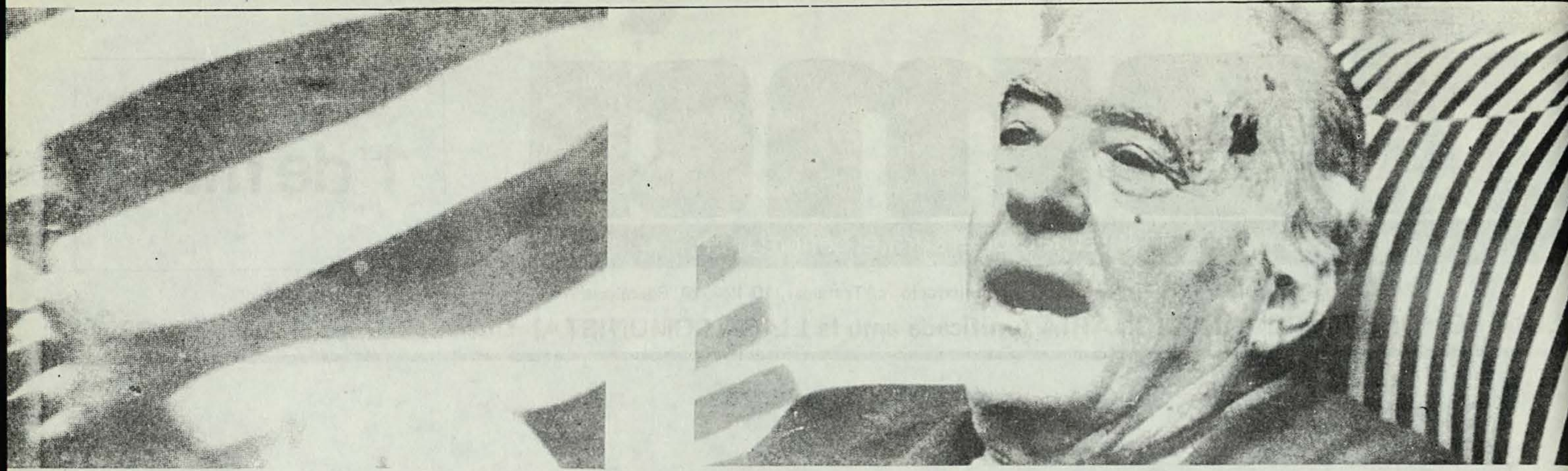
Plé reconeixement de les LLIBERTATS DEMOCRÀTIQUES. LLIBERTAT PELS JOGLARS, REFERÈNDUM SOBRE LA FORMA D'ESTAT. FORA EL PRINCIPI DE "L'ECONOMIA DE MERCAT" CONTINGUT EN L'AVANTPROJECTE DE LA CONSTITUCIÓ. AUTODETERMINACIÓ A LA CONSTITUCIÓ. PER UNA GENERALITAT DEMOCRÀTICA, SOBIRANA I DELS TREBALLADORS. ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA.

L'objectiu del Govern Suárez i del Capital d'imposar un Estat centralista, monàrquic i antidemocràtic està trobant el recolzament explícit del PCE i del PSOE, que han donat el seu beneplàcit al projecte de Constitució que el configura. Davant d'això aquest 1er de maig els treballadors i treballadores i tota la població hem de manifestar la nostra més ferma voluntat de conquerir tots els nostres drets democràtics sense cap retall. Exigir la ruptura del "pacte constitucional" i l'establiment de la UNITAT OBRERA per a véncer a Suárez, tant a dins com a fora del Parlament. El PSOE i el PCE, i a Catalunya el PSUC, PSC, PSOE han de trencar llurs compromissos amb la burgesia i presentar la seva candidatura per a constituir un GOVERN OBRER, únic que en l'actualitat es trobaria en condicions, recolzantse en la mobilització popular, de satisfer les reivindicacions i drets dels treballadors i el conjunt de la població.

PER LA SOLIDARITAT INTERNACIONALISTA AMB ELS TREBALLADORS DE TOTS ELS POBLES DE L'ESTAT ESPANYOL I DE TOT EL MÓN.

Els treballadors de Catalunya, tant els d'origen com els d'adopció, que hem estat al davant de la lluita per la SOBIRANIA NACIONAL CATALANA, hem de convertir aquest 1er. de maig en una expressió clara i contundent de la UNITAT DE LA CLASSE OBRERA PER SOBRE DE LES FRONTERES NACIONALS. Hem d'expressar d'una manera decidida que la nostra lluita per la SOBIRANIA NACIONAL DE CATALUNYA va lligada i és solidària amb la lluita de tots els pobles de l'estat espanyol per la seva llibertat, contra el centralisme opressor, mostrant que la societat socialista que la classe obrera persegueix ha d'estar basada en LA LLIURE I SOBIRANA UNIÓ DE TOTS

23 d'Abril
Comença la impugnació a Tarradellas

De setanta a cent mil persones, segons la premsa, acudiren el diumenge 23 d'abril, diada de Sant Jordi, a la plaça de Sant Jaume i els seus voltants seguint la crida de l'Entesa dels Catalans i altres organitzacions i partits polítics (la LCR entre ells). No foren moltes persones si prenem com a referència les concentracions precedents de l'11 de Setembre i 23 d'abril de l'any anterior; aquesta vegada la participació fou sensiblement inferior. Quines són les causes?, Són sens dubte degudes a la política dels partits que gaudeixen de la confiança de la majoria de la població catalana –principalment PSUC, PSC i PSOE– les concessions dels quals al govern centralista de la UCD han donat com a resultat una Generalitat autocràticament regida per en Tarradellas, sense contingut democràtic i buida de poders, i amb un programa i una actuació al servei dels interessos de la burgesia. Aquesta política ha provocat la decepció i desmobilització d'amplis sectors del poble català i d'aquí ve que només unes desenes de mils de persones fossin les que es manifestessin el dia 23. Evidentment també hi ha ajudat, encara que de manera més secundària, el fet de que els grans partits no fessin massa esforços per a mobilitzar.

Però la participació a la concentració de la plaça de Sant Jaume fou de la suficient envergadura i combativitat com per a expressar la creixent impaciència i descontent popular davant la situació actual a Catalunya. Aquesta fou la característica fonamental i així ha quedat reflexat en una part de la premsa burgesa encara que la más dretana ho hagi amagat. "El carrer s'impacienta", "Primer avis a Tarradellas", "La gestió d'en Tarradellas en entredit", han assenyalat els titulars de diversos diaris.

El crit massiu i insistent cridat de "Volem l'Estatut" no significa aquesta vegada, com fàtuament va dir Tarradellas, "la confiança que teniu amb nosaltres", sinó precisament el desgast profund que han llaurat els partits nacionalistes burgesos i obrers reformistes, la impaciència i el descontent popular davant aquestes negociacions estèrils i secretes. I això es va veure rubricat pels crits de "Volem eleccions al Parlament" i "Català idioma oficial", aquest últim directament oposat a aquest bilingüisme "imperfecte" i irrisori que encara no se sap si li serà concedit al Tarradellas després del seu llarg viatge a Madrid. Mentrestant, per l'altra banda, el repetit "sí, sí, llibertat d'expressió, amnistía Joglars" posava en entredit la passiva complicitat del "President" amb la jerarquia militar centralista y reaccionària.

I davant d'un Tarradellas que va pretendre respondre a la justa impaciència popular condemnant "l'esbojarrament" començaren a sorgir amb més força els crits i consignes contra la seva gestió i paper. Les consignes de "no volem titelles, fora Tarradellas", i "Presidencialisme no, Tarradellas dimissió", encara que menys massives, començaren el 23 d'abril a obrir-se pas entre la gent. I tot això malgrat la demagògia que s'ha vertit sobre l'últim viatge del president a Madrid i els seus resultats, i malgrat també el tancament de files entorn d'ell que diferents forces segueixen fent, delegant-li el protagonisme i reclamant per a ell la confiança popular.

Per la combativitat, per l'inici de la impugnació pública d'en Tarradellas i la seva Generalitat, la diada de Sant Jordi fou relevant en la lluita del poble català per la seva plena sobirania i marca la fita d'una fase d'aquest combat.

ALGUNES CONCLUSIONS

Els fets del 23 d'abril han de fer reflexionar als qui tenen una més gran responsabilitat entre els treballadors i el poble de Catalunya: els dirigents del PSUC, PSC, i PSOE. No es tracta únicament d'uns quants, són també sectors de treballadors i militants pertanyents a aquestos partits els qui es mostren impacients i decepcionats per una política que deixa la iniciativa en mans del govern central i el seu emisari a Catalunya, Tarradellas. Per una política que ha capgirat als resultats electorals i atorga la majoria del Consell a les forces de la burgesia i de la dreta; per una política estèril davant les trepitjades a la llibertat d'expressió; per una política que permet a la burgesia resoldre la crisi econòmica a les costes dels treballadors, (Seat!). Com és possible tot això si els partits obrers foren majoria a les eleccions del 15 de juny, si l'11 de Setembre es mobilitzaren milió i mig de persones per les llibertats nacionals?.

Aquestes són les conseqüències de la política de "concentració" o "unitat nacional": deixar la iniciativa en mans del govern central d'en Tarradellas, i com a resultat una Generalitat aigualida, un Estatut postergat, una Constitució que retallarà els drets de les nacionalitats, l'ensenyament ni públi ni gratuit, el català idioma de tercera divisió.

Els partits obrers majoritaris han de treure conclusions, cal que donguin una resposta a la pressió popular i això exigeix impulsar i encapçalar la mobilització unitària per a que la Constitució reconegui l'Autodeterminació a les nacionalitats, que l'Estatut sigui elaborat i aprovat per un Parlament de Catalunya lliurement escollit. Han d'aixecar la seva candidatura per a la formació d'un Consell dels treballadors, independent de la burgesia. Per fi, han d'encapçalar la lluita unitària contra una Generalitat presidencialista i buida de contingut per la dimissió de Tarradellas, per una Generalitat democràtica, sobirana i dels treballadors. Aquest és el combat que avui es planteja.

J. Zuriarrain.

1er de maig

ELS POBLES DEL MÓN, i que només la classe treballadora i el socialisme pot acabar amb l'opressió d'unes nacions sobre unes altres, així com d'unes classes sobre unes altres

La LCR fa una crida a que el 1er. de maig sigui un dia de lluita i solidaritat internacionalista:

PEL RECONEIXEMENT DE LA R.A.S.D. i en solidaritat amb el poble saharahui i el Front POLISARIO. Recolzament amb totes les forces del BOICOT ALS MUNDIALS DE FUTBOL DELS MILITARS ARGENTINS. Per la DEFENSA DE LES LLIBERTATS DEMOCRÀTIQUES A LA U.R.S.S., A XINA A TOTS ELS ESTATS OBRERS, desenvolupant la solidaritat amb els dissidents i exigint la PLENA LLIBERTAT SINDICAL; exigint la LEGALITZACIÓ DE L'ASSOCIACIÓ DE SINDICATS LLIURES DELS TREBALLADORS A LA U.R.S.S. Oposant-se a l'entrada de l'Estat espanyol a la O.T.A.N.

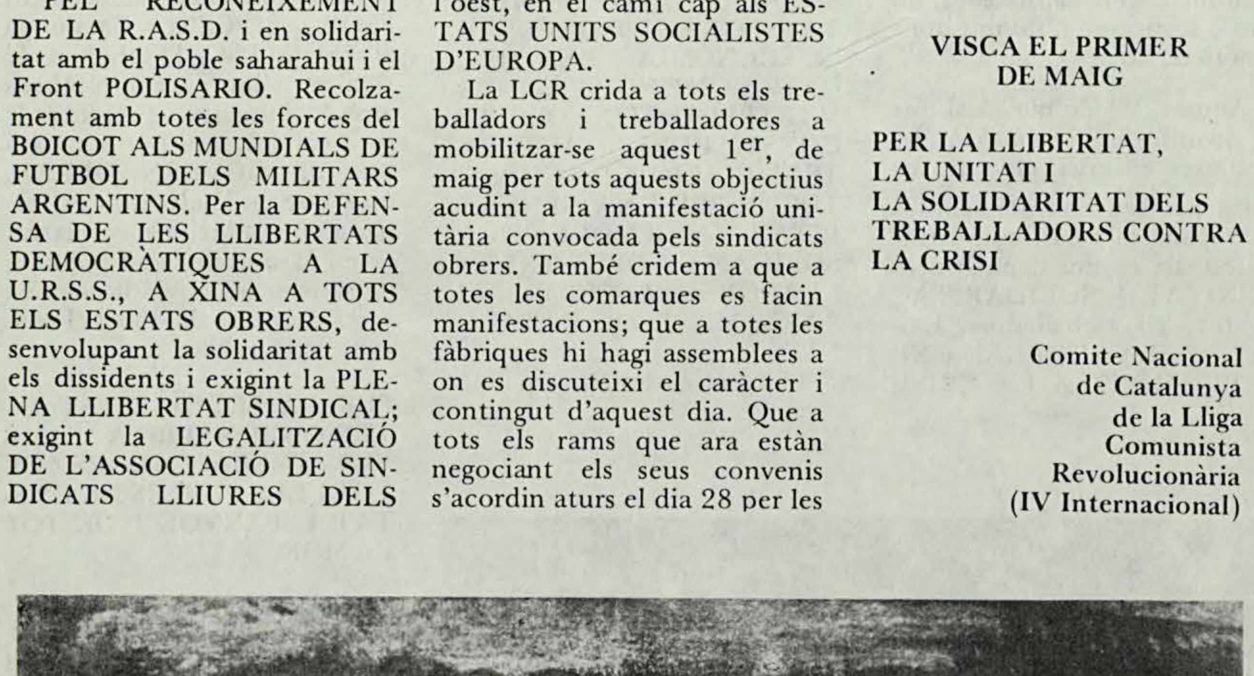
Aquest 1er, de maig ha de ser un acte de SOLIDARITAT PER SOBRE DE LES FRONTERES AMB ELS TREBALLADORS DE TOTA EUROPA, tant els de l'est com els de l'oest, en el camí cap als ESTATS UNITS SOCIALISTES D'EUROPA.

La LCR crida a tots els treballadors i treballadores a mobilitzar-se aquest 1er, de maig per tots aquests objectius acudint a la manifestació unitària convocada pels sindicats obrers. També cridem a que a totes les comarques es facin manifestacions; que a totes les fàbriques hi hagi assemblees a on es discuteixi el caràcter i contingut d'aquest dia. Que a tots els rams que ara estàn negociant els seus convenis s'acordin aturs el dia 28 per les seves reivindicacions i pels objectius generals del dia 1; que a tots els llocs de treball a on sigui possible, els sindicats cridin i organitzin aturs en solidaritat amb els convenis que s'estàn negociant, amb les empreses en lluita i pels objectius del 1er. de maig.

VISCA EL PRIMER DE MAIG

PER LA LLIBERTAT, LA UNITAT I LA SOLIDARITAT DELS TREBALLADORS CONTRA LA CRISI

Comite Nacional de Catalunya de la Lliga Comunista Revolucionària (IV Internacional)

LCR